

**“Kauhavan veri vapisee” – kauhavalaisten representointi
vastaanottokeskusta käsittelevissä verkkouutisissa**

Kandidaatintutkielma

Akseli Kangas

Suomen kieli

Kielten laitos, Jyväskylän yliopisto

2016

JYVÄSKYLÄN YLIOPISTO

Tiedekunta – Faculty Humanistinen	Laitos – Department Kielten laitos
Tekijä – Author Kangas Akseli	
Työn nimi – Title ”Kauhavan veri vapisee” – kauhavalalaisten representointi vastaanottokeskusta käsittelevissä verkkouutisissa	
Oppiaine – Subject Suomen kieli	Työn laji – Level Kandidaatintutkielma
Aika – Month and year Toukokuu 2016	Sivumäärä – Number of pages 23
Tiivistelmä – Abstract <p>Tässä tutkimuksessa tarkastelen syksyn 2015 aikana julkaistuja verkkouutisia, jotka liittyvät Kauhavalle perustettuun vastaanottokeskukseen. Erityisesti tarkastelen uutisissa kauhavalalaisista luotuja representaatioita. Tutkimuskysymykseni ovat: ”Miten uutisissa representoidaan kauhavalalaisia ja kauhavalaisuutta?” ja ”Millä keinoilla representaatioita uutisissa rakennetaan?”</p> <p>Euroopan pakolaiskriisi on ollut syksyn 2015 yksi tärkeimmistä uutisaiheista Suomessa ja koko Euroopassa. Maahanmuuton kysymykset ovat puhuttaneet suomalaisia jo ennen kriisin puhkeamista, ja aihe on noussut 2000-luvun aikana myös merkittäväksi poliittiseksi teemaksi. Uutisotsikoissa on toistuvasti noussut esiin myös suomalaisten kahtiajakoinen suhtautuminen pakolaiskriisiin ja pakolaisiin. Tutkimusaiheeni on kiinnostava ja relevantti, koska pakolaiskriisin yhteiskunnalliset vaikutukset ovat erittäin merkittävät niin valtiollisesti kuin myös paikallisesti. Maahanmuuttajien representaatioita on tutkittu paljon ennenkin (ks. esim. Koivuranta 2013 ja Somari 2012). Kuitenkin myös suomalaisten suhtautuminen maahanmuuttajiin on merkittävä teema, ja siihen pyritään mediassa jatkuvasti vaikuttamaan aktiivisesti.</p> <p>Tutkimuskysymyksiini pyrin vastaamaan diskurssianalyysillä, joka on laadullisen sisällöntutkimuksen muoto. Olen jaotellut aineistostani esiin nousseita kauhavalalaisten representaatioita tyyppiesimerkeiksi ja tarkastellut, millaisilla kielellisillä valinnoilla näitä representaatioita luodaan. Olen myös analysoinut sitä, miksi jotkin representaatiot liittyvät kiinteämmin kauhavalalisiin ja kauhavalalaisuuteen kuin toiset. Muodostuneet representaatiot olen jaotellut kahteen pääkategoriaan: vastaanottokeskusta vastustavien sekä sitä puoltavien kauhavalalaisten representaatioihin.</p> <p>Tutkimuksessa selvisi, että keskukseen myönteisesti suhtautuvien kauhavalalaisten representaatiot olivat sävyllään huomattavasti kielteisesti suhtautuvien kauhavalalaisten representaatioita myönteisempiä. Toisaalta kielteinen suhtautuminen liittyi aineistossa paljon vahvemmin osaksi kauhavalalaisuutta ja aineiston perusteella suurin osa kauhavalalaisista suhtautui vastaanottokeskukseen kielteisesti. Kauhavalalaisten representaatioita rakennettiin hyvin paljon Kauhavalla asuvien tai jotenkin muuten vastaanottokeskukseen kytköksissä olevien henkilöiden kommenttien avulla. Tällainen kolmansien osapuolien runsas käyttö onkin nykymedialle tyyppillistä. Toimittajilla on kuitenkin aina mahdollisuus kontekstualisoida haastateltavien kommentit uudelleen siten, että ne toteuttavat median haluamia päämääriä. (Fairclough 1997: 57–59.) Merkittävästi representaatioiden rakentumisesta ohjasikin se, miten toimittajat olivat haastateltavien kommentit kontekstualisoineet.</p>	
Asiasanat – Keywords diskurssintutkimus, representaatio, maahanmuuttajat, media	
Säilytyspaikka – Depository Jyväskylän yliopisto, Kielten laitos	
Muita tietoja – Additional information	

SISÄLLYS

1 JOHDANTO	1
2 TEOREETTINEN VIITEKEHYS	3
2.1 Diskurssintutkimus ja media.....	3
2.2 Representaatio	4
2.3 Aineisto ja menetelmä	6
3 ANALYYSI JA TULOKSET	7
3.1 Kauhavalaisuuden representointi	7
3.1.1 Kauhavalaisuus otsikoissa	7
3.1.2 Kauhavalaisuus teksteissä.....	9
3.2 Vastaanottokeskusta vastustavien kauhavalalaisten representaatiot	12
3.2.1 Pelokkuus ja ennakkoluuloisuus	12
3.2.2 Väkivaltaisuus ja maanpuolustushenkisyys	14
3.3 Vastaanottokeskusta puoltavien kauhavalalaisten representaatiot.....	15
3.3.1 Hyväntahtoisuus ja lämminsydämyisyys	15
3.3.2 Kompromissihakuisuus	16
3.3.3 Ahkeruus	18
4 PÄÄTÄNTÖ	20
LÄHTEET	22

1 JOHDANTO

Tässä tutkimuksessa tarkastelen Kauhavalle avattua vastaanottokeskusta koskevaa verkkouutisointia ja siinä luotuja representaatioita kauhavalaisista. Lehtijuttujen alun sysäyksenä oli Etelä-Pohjanmaan maakuntalehden Ilkan (28.8.2015) uutinen Kauhavalle mahdollisesti avattavasta pakolaisten vastaanottokeskuksesta. Vastaanottokeskus sijoitettaisiin vastikään vuoden 2014 alussa lakkautetun Lentosotakoulun tiloihin parin kilometrin päähän Kauhavan keskustasta. Ilkan elokuun uutista seurasi pienimuotoinen uutisilmiö, jossa keskeiseen osaan nousi vastaanottokeskuksen perustamiseen liittyvien käytännön asioiden sijaan kauhavalaisien suhtautuminen keskuksen ja sinne saapuviin turvapaikanhakijoihin. Useita uutisia aiheesta julkaisivat syksyn aikana verkkosivuillaan myös valtakunnalliset mediat kuten Yle ja Helsingin Sanomat.

Vastaanottokeskuksen mahdollisen perustamisen tultua ilmi uutisten keskiöön nousikin nopeasti paikkakuntalaisten raju vastustus. Syyskuun 2015 lopussa pakolaisten saavuttua vastaanottokeskukseen uutisten painopiste alkoi kuitenkin hiljalleen muuttua: keskuksen vastustuksen sijaan huomio alkoi kiinnittyä jonkin verran myös myönteisesti vastaanottokeskukseen suhtautuviin ja vastaanottokeskuksessa työskenteleviin henkilöihin sekä itse keskuksen saapuneisiin turvapaikanhakijoihin. Esiin nousi kauhavalaisien toinen puoli: toimeliaisuus, vieraanvaraisuus ja auttamishalu. Samalla uutisointi kuitenkin myös väheni merkittävästi. Marraskuussa aiheen käsittely mediassa loppui, eikä värikkäitä uutisotsikoita esimerkiksi *Kauhavan vapisevasta verestä* (HS 17.9.2015) tai *kauhavalaisien henkisestä tilasta* (HS Nyt-liite 17.9.2015) enää nähty.

Kesällä 2015 puhjennut pakolaiskriisi on ollut kuluneen syksyn kenties eniten uutisoitu aihe. Se on yhteiskunnallisesti erittäin merkittävä ilmiö, johon kytkeytyvän tutkimuksen tärkeyttä ei voi missään olosuhteissa vähätellä. Uutisteksteissä esiintyneitä representaatioita pakolaisista ja maahanmuuttajista on tutkittu paljon ennenkin (ks. esim. Koivuranta 2013 ja Somari 2012). Aiemmin representaatio-orientoitunut tutkimus onkin suuntautunut lähinnä vähemmistöryhmittymien tutkimukseen. Kuitenkin aihetta koskevassa julkisessa keskustelussa on kriisin ratkaisussa ja maahanmuuttajien integroitumisessa avainasemaan nostettu nimenomaan vastaanottavan yhteiskunnan kantaväestön suhtautuminen ja asenteet. Tällä perusteella onkin luontevaa suunnata huomio välillä maahanmuuttajien sijaan kantaväestöön.

Mediassa maahanmuuttokeskustelu on ollut hyvin kiivasta jo vuosien ajan, mutta pakolaiskriisin myötä se on noussut uutisissa keskeisempään osaan kuin koskaan ennen. Eri mediat ovat myös saaneet tietyiltä tahoilta paljon arvostelua osakseen pakolaiskriisiä koskeneesta

uutisoinnistaan. Perussuomalaiset nousi viime eduskuntavaaleissa Suomen toiseksi suurimmaksi puolueeksi, ja jos puolueen kansanedustajien kommenttien katsotaan edustavan puoluetta äänestäneiden henkilöiden mielipidettä, näyttäisi siltä, että merkittävä osa suomalaisista ei pidä aihetta käsittelevää uutisointia enää puolueettomana. Tämä on saanut aikaan toisentyypistä näkökantaa edustavien kyseenalaisten vaihtoehtomedioiden, kuten faktaa, huhuja ja huijauksia sekoittlevan esimerkiksi maahanmuuttajien tekemistä rikoksista uutisoivan *Mitä Vittua?* -lehden suosion kasvun. Median asema suomalaisten mielipiteiden muokkaajana on merkittävä, ja maahanmuuttoaiheen aikaansaama murros onkin syy tarkastella median maahanmuuttajiin liittyvää uutisointia lähemmin.

Tutkimukseni on laadullista sisällönanalyysiä ja tutkimusmenetelmänäni käytän diskurssintutkimusta. Tutkimuskysymyksilläni pyrin selvittämään median keskeisiä tapoja kuvata Kauhavan asukkaita ja heidän suhtautumistaan vastaanottokeskukseen. Tutkimuskysymykseni ovat:

1. Miten uutisissa representoidaan kauhavalaisia ja kauhavalaisuutta?
2. Millä keinoilla representaatioita uutisissa rakennetaan?

Ensimmäinen tutkimuskysymykseni keskittyy uutisten tapaan kuvata kauhavalaisuutta yleisesti ja muodostaa kauhavalaisista yhtenäisen ihmisryhmä sille tyypillisine arvoineen ja mielipiteineen. Lisäksi tarkastelen muodostuneita representaatioita ja tyypittelen niitä kategorioihin. Toisessa tutkimuskysymyksessä nostan esiin ja luokittelen niitä konkreettisia kielen keinoja, joiden avulla representaatioita rakennetaan. Tutkimusaiheeni yhteiskunnallinen relevanssi on merkittävä, koska tutkimus kattaa molemmat pakolaiskriisin käsittelyssä tärkeänä pidetyt tahot, eli median ja kantaväestön. Kielentutkimus tieteenalana voi myös tarjota uutisten käsittelyyn näkökulmia, joita aikaisemmassa maahanmuuttajiin suuntautuneessa tutkimuksessa ei ole huomioitu.

2 TEOREETTINEN VIITEKEHYS

2.1 Diskurssintutkimus ja media

Tutkimukseni teoriataustana on diskurssintutkimus, joka perustuu ajatukseen kielenkäytöstä sosiaalisena toimintana. Diskurssintutkimus näkee kielen merkitysten muodostamiseen ja välittämiseen käytettävänä välineenä, jonka tulkintaan vaikuttaa oleellisesti myös kielenkäyttöä ympäröivä konteksti (Pietikäinen & Mäntynen 2009: 11-12). Kontekstilla tarkoitetaan kaikkia niitä tekijöitä, jotka vaikuttavat kielen avulla tuotettujen merkitysten tulkitsemiseen (Pietikäinen & Mäntynen 2009: 30). Uutisteksteissä tällaisia tekijöitä voivat olla esimerkiksi uutisen julkaisuaika, -paikka, -formaatti, tekstin kirjoittaja ja hänen statukseensa ja persoonaansa liittyvät asiat sekä tekstin suhde muihin mediassa esiintyneisiin aiheisiin, ilmiöihin ja uutisiin.

Norman Faircloughin (1992: 65) mukaan kielen avulla tuotettuja diskursseja käytetään sekä maailman kuvaamiseen että sen rakentamiseen. Diskurssintutkimuksen yksi tärkeimpiä tehtäviä onkin pyrkiä selvittämään, miten ja millaisilla kielellisillä valinnoilla maailmaa ja todellisuutta rakennetaan. Uutisteksteissä toimittaja tekee koko ajan valintoja, joilla hän pyrkii mahdollisimman uskottavasti välittämään lukijoille haluamansa kuvan uutisaiheena olevasta asiasta. Faircloughin (1997: 136) mukaan onkin naiivia olettaa, että mediatekstit olisivat objektiivisia ja heijastaisivat totuutta. Hänen mukaansa ne ovat pikemminkin totuuden muunnelmia, joiden muodostamiseen vaikuttavat voimakkaasti median ja toimittajien omat intressit. Usein diskurssintutkimus pyrkii kiinnittämään huomiota kielenkäytön vaikutuksiin yhteiskunnassa: yhteiskunnallisia vaikutuksia ovat esimerkiksi diskurssien kyky rakentaa tietoa, ideologioita ja identiteettejä sekä muuttaa ja ylläpitää yhteiskunnan valtasuhteita. (Pietikäinen 2000: 205.)

Joukkotiedotusvälineet ja niiden luomat diskurssit ovat tavallisten ihmisten tuottamiin diskursseihin verrattuna erityisasemassa, koska niillä on kyky vaikuttaa tietoon, arvoihin ja uskomuksiin. Niillä on kyky tehdä asioista merkityksellisiä esittämällä asiat haluamallaan tavalla. (Fairclough 1997: 10.) Ilmeisin syy tähän on joukkotiedotusvälineiden saavuttama suuri yleisömäärä. Arkipäiväisessä viestinnässä tuotetut diskurssit saavuttavat yleensä vain kourallisen lukijoita tai kuulijoita, mutta esimerkiksi verkossa julkaistu uutinen voi kerätä jopa kymmeniä tuhansia lukijoita. Suuri yleisömäärä lisää tiedotusvälineiden valtaa ja sen myötä myös valtion kiinnostusta hallita mediaa (Fairclough 1997: 57). Diskurssit ilmenevät-

kin usein poliittisissa ja ideologisissa kysymyksissä, ja tällöin ne pitävät yllä ja toisaalta myös muokkaavat valtasuhteita ja yhteiskunnan normeja (Fairclough 1992: 67). Juuri maahanmuutto ja siihen liittyvät poliittiset ja ideologiset kysymykset ovatkin viime aikoina nousseet vahvasti esiin mediassa. Myös kansanedustajien puheenvuoroissa ja blogipostauksissa erilaiset maahanmuuttodiskurssit käyvät keskenään päivittäistä kamppailua.

Median ja siellä esiintyvien ihmisten sekä tavallisen kansan välistä kuilua syventää se, että mediassa työskentelevien ihmisten lisäksi siellä ääneen pääsevät ne henkilöt, joilla jo ennestään on muita enemmän valtaa. Tämä valta voi olla esimerkiksi poliittista, kulttuurista tai taloudellista. (Fairclough 1997: 58.) Normaalista keskustelutilanteesta poiketen tiedotusvälineiden viestintä on myös usein yksinpuhelua: yleisö ei pysty mitenkään vaikuttamaan viestinnän sisältöön eikä käymään dialogia mediassa esiintyvien henkilöiden ja heidän tuottamiensa diskurssien kanssa (Fairclough 1997: 57).

Nykyään tämä käytäntö näyttäisi kuitenkin olevan murroksessa, ja mediaan pääsy on muuttumassa aiempaa avoimemmaksi (Fairclough 1997: 58). Hyvä esimerkki tästä murroksesta omassa aineistossani on ”kansan äänen” eli tavallisten kauhavalalaisten kommenttien runsas käyttö. Voidaan kuitenkin pohtia myös sitä, onko tämä murros todella mahdollistanut erilaisten mielipiteiden, näkemysten ja ideologioiden aiempaa tasapuolisemman näkyvyyden mediassa, vai onko valta todellisuudessa edelleen tiukasti median toimintaa ohjailevilla henkilöillä. Fairclough (1997: 59) viittaa tähän kysymykseen toteamalla, että mediassa viestintätilanteet ja niissä esiin nousseet kommentit, ajatukset ja arvot kontekstualisoidaan uudelleen siten, että ne toteuttavat kulloinkin kyseessä olevia päämääriä.

Uutisten kieltä diskurssianalyysin avulla tarkastelemalla voidaan tehdä näkyväksi niitä keinoja, joiden avulla merkityksiä luodaan. Tästä puolestaan seuraa se, että uutisissa välittyvää todellisuutta voidaan tulkita huomioiden myös tekstejä tuottavan tahon päämäärät ja pyrkimykset. Pietikäinen ja Mäntynen (2009: 21) muistuttavatkin, että diskurssintutkimus ei olekaan pelkkää tekstien tutkimista, vaan myös yhteiskunnan rakenteiden, valtasuhteiden ja toimijoiden tutkimusta.

2.2 Representaatio

Kenties olennaisin käsite tutkielmani kannalta on representaatio. Representaation käsite on tiiviisti sidoksissa diskurssintutkimukseen ja diskurssin käsitteeseen, eikä näiden käsitteiden erottelu ole aivan helppoa. Representaation voisi kirjaimellisesti suomentaa esimerkiksi ”uu-

delleen esittämiseksi”. Diskurssintutkimuksen yhteydessä sillä viitataan diskurssien avulla muodostettuihin merkityksiin, siihen millainen kuva asiasta annetaan, millainen jokin asia on (Pietikäinen & Mäntynen 2009: 55). Oman tutkielmani yhteydessä viitataan representaation käsitteellä siis yksinkertaisesti siihen, millainen kuva kauhavalaisista vastaanottokeskusta käsittelevissä verkkouutisissa muodostetaan, millaisia kauhavalaiset uutisten mukaan ovat. Representaation ja diskurssin eroa voisi luonnehtia siten, että diskurssit ovat kielellisiä välineitä, joilla kuvaa ihmisistä ja asioista rakennetaan, kun taas representaatio on näiden välineiden avulla tuotettu ”valmis kuva” siitä, millainen jokin asia tai tässä tapauksessa ihmisryhmä on (Pietikäinen & Mäntynen 2009: 55).

Uutisia kirjoittaessaan toimittajat tekevät jatkuvasti erilaisia valintoja. Ensimmäinen valinta on se, mistä aiheesta uutinen päätetään kirjoittaa. Kun aihe on valittu, edessä on mittamaton määrä erilaisia kielellisiä valintoja. Nämä kielelliset valinnat muodostavat lopulta halutunlaisen kuvan eli representaation uutisaiheena olevasta asiasta. (Fairclough 1997: 136.) Klassinen esimerkki toimittajan tekemistä valinnoista voi olla esimerkiksi se, puhuuko toimittaja uutisessa maahanmuuttajista, pakolaisista, ulkomaalaisista vai turvapaikanhakijoista. Periaatteessa samasta henkilöistä voidaan käyttää monessa tapauksessa kaikkia näitä kielellisiä ilmauksia, mutta ilmauksen synnyttämä mielikuva vaihtelee sen mukaan, minkä ilmauksen toimittaja valitsee (Pietikäinen & Mäntynen 2009: 57). Ulkomaalaisista puhuttaessa syntynyt mielikuva saattaa esimerkiksi korostaa kyseessä olevien henkilöiden ja suomalaisten eroja ja luoda vastakkainasettelua ulkomaalaisten ja suomalaisten välille. Sen sijaan turvapaikanhakijoista puhuttaessa korostuu henkilön asema olosuhteiden uhrina: turvapaikanhakija on joutunut pakenemaan kotimaastaan henkensä edestä ja tarvitsee apua.

Representaatioiden analyysi on siis pitkälti aineistossa esiintyvien kielellisten valintojen analyysiä kontekstissaan. Yhtä oleellista representaatioiden analyysille on kuitenkin myös se, mitä tekstistä on jätetty kokonaan pois. (Fairclough 1997: 139.) Omassa aineistossani ei esimerkiksi haastateltavien kauhavalalaisten kommentteja lukuun ottamatta ollut mainittu kertaakaan maahanmuuttajien tekemiä rikoksia. Faircloughin (1997: 142-143, 1989) mukaan tekstistä pois jätetyn aineksen analyysi on erittäin tärkeää ideologian analyysissä, koska ideologia on yleensä tekstissä implisiittisenä eli ”piilossa”, eikä sitä tuoda suoraan esiin. Hän myös jatkaa, että tiedotusvälineillä on tapana hämärtää rajaa tavallisten kansalaisten enemmistön ja vaikutusvaltaisen eliitin välillä. Tällä tavoin eliitin näkemyksistä ja arvoista tehdään koko kansan mielipide, ja valtasuhteita uusinnetaan näennäisesti vallitsevan konsensuksen avulla. (Fairclough 1997: 143.)

2.3 Aineisto ja menetelmä

Aineistoni koostuu suomalaisten sanomalehtien, iltapäivälehtien, Yleisradion sekä MTV3:n verkkosivuillaan julkaisemista uutisjutuista. Mukana on myös yksi mielipidekirjoitus. Sanomalehdistä edustettuina ovat Helsingin Sanomat ja Ilkka, iltapäivälehdistä Iltalehti ja Iltasanomat. Aineiston uutiset on julkaistu internetissä aikavälillä 28. elokuuta - 26. marraskuuta 2015. Alunperin aineistoni koostui yhteensä 37 uutisesta, joista rajasin lopullisen aineiston 13 uutiseen. Aluksi kartoitin kaikki uutiset, joissa keskiössä on nimenomaan Kauhavan vastaanottokeskus. Tämän jälkeen aloin hiljalleen karsia joukosta uutisia. Tavoitteenani oli rajata varsinaiseksi tutkimusaineistoksi uutisjoukko, jossa erilaiset näkökulmat, kuten puolesta ja vastaan olevat mielipiteet perusteluineen, saivat tasapuolisesti ja samassa suhteessa huomiota kuin laajemmassa otoksessa. Aineiston tulisi siis edustaa mahdollisimman hyvin koko aiheesta julkaistujen uutisten joukkoa.

Aineistoni analyysi on toteutettu laadullista sisällönanalyysiä (ks. Tuomi & Sarajärvi 2009) hyödyntäen. Analyysissä olen jaotellut esiin nousseita representaatioita tyyppiesimerkeiksi ja muodostanut niiden avulla representaatiokategorioita, joiden avulla pyrin kuvaamaan keskeisimpiä havaintojani. Uutisten analysoinnin olen aloittanut otsikoista, joista olen edennyt tekstiin. Aluksi pyrin selvittämään, miten kauhavalaisuutta representoidaan uutisissa yleisesti. Syntyneistä representaatioista olen muodostanut kaksi pääkategoriaa: keskusta puolustavien ja sitä vastustavien kauhavalalaisten representaatiot. Lisäksi olen jakanut molemmat pääkategoriat kolmeen alakategoriaan, jotka keskusta vastustavien kauhavalalaisten osalta ovat pelokkaat, väkivaltaiset ja maanpuolustushenkiset. Keskusta puoltavien kauhavalalaisten osalta representaatiokategoriat ovat hyväntahtoiset, kompromissihakuiset ja tarmokkaat kauhavalalaiset. Representaatioiden muodostumista olen tarkastellut ja analysoinut diskurssintutkimuksen avulla.

3 ANALYYSI JA TULOKSET

3.1 Kauhavalaisuuden representointi

3.1.1 Kauhavalaisuus otsikoissa

Ilkassa (28.8.2015) julkaistu ensimmäinen vastaanottokeskukseen liittyvä uutinen oli sävyllään hyvin neutraali, tiedotteenomainen julkaisu, jossa keskityttiin ainoastaan kertomaan esiintulleita faktoja vastaanottokeskuksen suunnittelusta. Tässä vaiheessa mitään päätöstä vastaanottokeskuksen perustamisesta ei vielä ollut tehty, vaan asiaa vasta tunnusteltiin. Vajaa viikko myöhemmin (3.9.2015) Yle julkaisi nettisivuillaan uutisen, joka oli otsikoitu: *Vastaanotto-keskus suunnitteilla entisen lentosotakoulun tiloihin – Kauhavalla rajua vastustusta mutta myös auttamishalua*. Tässä uutisessa tiivistyy erinomaisesti sitä seuraavien aihetta käsittelevien uutisten pääsisältö: keskiöön nostetaan otsikosta lähtien keskuksen vastustus, mutta kontrastia luomaan otetaan myös myönteisiä mielipiteitä. Tyypillistä on myös nimenomaan kauhavalalaisten suhtautumisen nostaminen uutisen pääteemaksi ja se, että negatiivinen suhtautuminen ei uutisissa saa osakseen ymmärrystä. Olenkin nimennyt tämän Ylen uutisen ”prototyypiuutiseksi” ja viittaan siihen tällä ilmauksella useita kertoja analyysini edetessä.

Ylen uutisen otsikosta ei käy varsinaisesti ilmi, ketkä keskusta tarkalleen ottaen vastustavat, mutta sana *Kauhavalla* luo yhteyden niihin, jotka *Kauhavalla* toimivat, eli todennäköisimmin kauhavalaisiin yleisesti. Representoinnissa kyse on aina valinnoista: jokin asia joko päätetään ottaa esiin tai sitten päätetään jättää se pois (Fairclough 1997: 13). Uutisessa tapahtumapaikka on useimmiten olennainen tieto, eikä tässä tapauksessa toimittaja oikeastaan voi jättää paikkakuntaa mainitsematta. Sen sijaan keskuksen *rajun vastustuksen* asettaminen otsikossa ensisijaiseksi ja *auttamishalun* toissijaiseksi voidaan jo katsoa olevan valinta. Teksteissä tyypillistä onkin useampien diskurssien kilpaileminen keskenään, ja toiset diskurssit tulevat esiin vahvemmin kuin toiset (Jokinen, Juhila & Suoninen 1993: 29). Valinta on myös vastustuksen korostaminen kuvaamalla sitä *rajuksi*. Sen sijaan *mutta myös* osoittaa otsikossa auttamishalun toissijaisuutta: auttamishaluiset vaikuttaisivat olevan *Kauhavalla* vähemmistö. Otsikko onkin tämän vuoksi helppo tulkita siten, että suurin osa *kauhavalaisista* vastustaa vastaanottokeskuksen perustamista. Kauhavalalaisten *auttamishalun* diskurssi jää siis jo tässä vaiheessa *rajun vastustuksen* diskurssin varjoon.

Myös muiden uutisten otsikoista käy hyvin ilmi, millä keinoilla kielteinen suhtautuminen vastaanottokeskusta ja sinne saapuvia pakolaisia kohtaan liitetään kauhavalaisuuteen.

Iltalehden (5.9.2015) julkaisemassa jutussa keskiöön on Ylen (3.9.2015) julkaiseman prototyypiuutisen tapaan nostettu keskuksen vastustus: *Meiränkin takapihalle? - Iltalehti vieraili vastaanottokeskusta pohtivalla Kauhavalla*. Sävyltään epäröivässä otsikossa murteellinen *meiränkin* luo yhteyden sävyltään epäilevän ilmauksen ja kauhavalaisten välille. Liitepartikkeli *-kin* luo mielikuvan, jossa pakolaiset eivät ole tulossa pelkästään kauhavalaisten takapihoille, vaan ovat sitä ennen jo löytäneet tiensä muidenkin takapihoille. *Takapihat* puolestaan koetaan usein yksityisalueiksi, joilla ei ole hyväksyttävää liikkua muiden kuin tontilla sijaitsevan talon asukkaiden. Näin otsikko synnyttää mielikuvan, jossa Kauhavalla ajatellaan pakolaisten olevan tunkeutumassa kauhavalaisten yksityisalueelle. Fairclough (1997: 14) pitää mediatekstien kielen analysoinnissa yhtenä olennaisena osana identiteettien analyysiä, eli tarkemmin sanottuna sitä, millaisia identiteettejä uutisissa on annettu siinä esiintyville henkilöille. Otsikossa epäröivästä suhtautumisesta ja omalle tontille tunkeutumisen pelosta tehdäänkin osa pohjalaista identiteettiä käyttämällä ilmaisussa pohjalaisen identiteetin yhtä olennaista osaa: Etelä-Pohjanmaan murretta, jolle leimallista on juuri d:n korvautuminen r:llä (meidänkin - *meiränkin*).

Identiteetti nousee esiin myös Helsingin Sanomien otsikossa *Kauhavan veri vapisee – turvapaikanhakijoiden pelätään käyvän käsiksi tyttöihin* (HS 17.9.2015). Otsikon intertekstuaalinen viittaus kansanlaulu *Isontalon Anttiin ja Rannanjärveen* nostaa esiin toisen kauhavalaiselle identiteetille ominaisen piirteen: 1800-luvulla juuri Kauhavalla ja sen lähikunnissa vahvasti vaikuttaneen puukkojunkkarikulttuurin. Representaatioiden lisäksi diskurssit rakentavat identiteettejä, eli käsityksiä itsestä, toisista ja ihmisten välisistä suhteista. Kielenkäytöllä voidaan rakentaa sekä yksilöiden että ryhmien identiteettejä, ja näiden identiteettien rakentamisessa voidaan hyödyntää myös laajempia historiallisia ja yhteiskunnallisia konteksteja. (Pietikäinen & Mäntynen 2009: 63.) Otsikossa kauhavalaista identiteettiä rakennetaan sijoittamalla intertekstuaalinen viittaus osaksi vastaanottokeskusdiskurssia ja varioimalla sitä. Vastaanottokeskusdiskurssissa kansanlaulun sanat käännetäänkin pääläelleen: alkuperäisessä kansanlaulussa lauletaan kuinka *Vaasan veri ei vapise, eikä Kauhavan rauta ruostu*. Nyt puheet paikkakunnalle avattavasta vastaanottokeskuksesta ovat kuitenkin saaneet pohjalaisen identiteetin kriisiin: *Kauhavan veri* onkin alkanut *vapista*. Tällä alleviivataan vastaanottokeskuksen kauhavalaisissa aiheuttaman reaktion voimakkuutta.

Uutisissa tulee esiin jonkin verran myös myönteisempi suhtautuminen. Myönteistä suhtautumista ilmentävistä otsikoista esimerkkejä ovat seuraavat: *Kauhava sanoi kyllä vastaanottokeskukselle* (Yle 14.9.2015), *Kauhavalla varovaista suhtautumista turvapaikanhakijoihin* -

"Ketään ei saa tuomita etukäteen" (Iltalehti 26.9.2015), *Kauhavalla pantiin talkoovoimin pystyyn pikakoulu pakolaislapsille – "Näin opitaan, että naiset ja lapset ensin"* (HS 21.10.2015)

3.1.2 Kauhavalaisuus teksteissä

Otsikoiden lisäksi representaatiota kauhavalaisuudesta rakennetaan myös teksteissä. Rakentamisessa hyödynnetään paljon yksittäisten kauhavalaisten kommentteja, joiden on tarkoitus kuitenkin samalla edustaa suuremman joukon mielipidettä. Fairclough (2001: 52–53) puhuu teoksessaan *vapaan puheen myytistä*, jolla hän viittaa siihen, että todellisuudessa kaikilla ihmisillä ei ole mahdollisuutta osallistua todellisuuden rakentamiseen kaikissa diskursseissa. Esimerkiksi uutisteksteissä aiheita valitaan todennäköisemmin kommentoimaan henkilö, jolla on muita enemmän tietoa asiasta, jonka sosiaalinen status oikeuttaa kommentoimaan asiaa tai jolla muuten on asiassa muita enemmän valtaa. Iltalehden uutisessa (5.9.2015) tällainen henkilö on perussuomalaisten kaupunginvaltuutettu ja vastaanottokeskuksen perustamista vastustavan adressin aloittaja Risto Mattila. Mattila kertookin suhtautuvansa keskuksen kriittisesti ja perustelee suhtautumistaan väkivalta- ja seksuaalirikosten mahdollisella lisääntymisellä, laittomien ihmisalakuljettajien toiminnalla sekä yleisellä resurssien riittämättömyydellä. Seuraavaksi Mattilan ajatuksista tehdään osa kauhavalaisten ajatusmaailmaa: *myös Iltalehden tapaamien kauhavalaisten ajatukset ovat Mattilan kanssa samansuuntaisia. Pelko rikollisuudesta ja muusta turvattomuudesta saa vaakakupin kääntymään vastaanottokeskusta vastaan.*

Iltalehti toteaa yhden suurista huolenaiheista olevan myös osittain Lentosotakoulun alueella toimiva yläkoulu. Kauhavalaiset kasvot asialle antaa *kauhavalainen isoäiti*, joka kommentoi asiaa seuraavasti:

- 1) Ei noin likelle, kun siinä on lapsia koulussa. Ei. Muuten ymmärrän, että pitää auttaa ja varsinkin lapsia. Mutta kun sieltä tulee tällaisia miespuolisia hyvin paljon, niin ei hyvä, että lapset ovat siinä sadan metrin päässä.

Fairclough (1997: 57) toteaa ”kansan äänen” käytön olevan nykymediassa yleistymässä. Mattilan kommentin yhteydessä tavallisen *kauhavalaisen isoäidin* ääntä käyttämällä liitetään Mattilan ajatukset osaksi tavallisten kauhavalaisten ajatusmaailmaa.

Helsingin Sanomien uutisessa (17.9.2015) kauhavalaisen mielipiteen edustajan mandaatti annetaan Kauhavan kaupunginvaltuuston jäsenelle, yläkoulun vararehtorille ja historianopettajalle Eero Paavolalle. Paavolan kerrotaan uutisessa puuhaavan kaupunkinsa koulu-
laisten suojaksi turvasaattueita ja pelkäävän yläasteikäisten tyttöjen tulevan raiskatuiksi. Paavola kommentoi asiaa esimerkiksi seuraavasti:

- 2) He ovat nuoria miehiä, ja me tiedämme, mikä kulttuuri heillä siellä on. Nyt meillä on pikkutyttöjä tuolla liikenteessä, kauhistuttaa ajatus. Ei meillä ole varaa yhteenkään onnettomuuteen.

Myös Paavolan puolison kerrotaan jakavan saman huolen. Paavolan ajatusten ja kauhavalais-
ten suhtautumisen välille luodaan uutisessa yhteys esimerkiksi näin:

- 3) Paavolan pariskunta ei ole yksin huoliensa kanssa. Kymmenet kauhavalalaisten yläkoululaisten vanhemmat ovat uhanneet vetää lapsensa koulusta, koska kyseinen koulu sijaitsee samassa pihapiirissä pian avattavan turvapaikanhakijoiden vastaanottokeskuksen kanssa.
- 4) Vanhempien peloista ja lähtöuhkauksista kertoo rehtori Hannu Mäkynen, jonka mukaan Kauhaval-
la on nyt päässyt voitolle huoli ja pelko vastaanottokeskuksesta.
- 5) Huolen on havainnut myös perussuomalaisten valtuustoryhmän puheenjohtaja Risto Mattila. Hän on kerännyt adressia vastaanottokeskusta vastaan, ja siihen on kertynyt jo yli 1 600 nimeä netissä ja kolmisensataa paperille.
- 6) Mattilan mukaan suurimpia syitä vastustukselle ovat ”lieveilmiöt, kuten lisääntyvä seksuaali- ja väkivaltarikollisuus”. Ja tällaisia kommentteja toden totta kuulee, haastattelipa kauhavalaisia kau-
pan tai koulun pihassa.
- 7) Tilastollisesti pätevää tutkimusta noin 17 000 asukkaan kaupungin suhtautumisesta ei ole tehty, mutta paikallisen Komiat-lehden tekemässä nettikyselyssä 88 prosenttia vastusti vastaanottokeskus-
ta.

Helsingin Sanomien Nyt-liitteessä (17.9.2015) representaatiota rakennetaan laittamalla kauhavalaisia henkilöitä arvioimaan ja analysoimaan muita kauhavalaisia ja heidän suhtautumistaan. Kysymykset on kuitenkin aseteltu niin, että vastaajien on vaikea kyseenalaistaa sitä, edustaako jutun otsikossakin mainittu *outo pakolaisäläkkä* tai Ilkka-lehden nettisivuilla julkaistu video, jossa *riekutaan hyvin epäpohjalaisesti*, laajempaa kauhavalalaista suhtautumista. Fairclough (1997: 10) toteaa joukkotiedotusvälineiden kykenevän vaikuttamaan uskomuksiin ja sosiaaliin identiteetteihin ja ”tekemään asioista merkityksellisiä sen avulla, miten ne esittävät asiat”. Tässä asioita merkityksellistetään ja uskomuksiin ja sosiaaliin identiteetteihin vaikutetaan nimenomaan kysymyksenasettelun avulla. Sen lisäksi, että kysymykset sinänsä jo luovat mielikuvia, kysymyksillä myös ohjailaan haastateltavia vastaamaan niin, että mielikuva, jossa kauhavalaiset yhdistetään *outoon pakolaisäläkkään*, vahvistuisi. Toimittajan esittämät kysymykset olivat esimerkiksi tällaisia: *Mitä kauhavalaisille oikein on tapahtunut? Mikä on kauhavalalaisten henkinen tila? Kuinka kärjistynyt tilanne Kauhavalla nyt on?*

Teksteissä on myös jonkin verran tavallisten, vastaanottokeskukseen suopeasti suhtautuvien kauhavalalaisten puheenvuoroja. Helsingin Sanomien uutisessa (17.9.2015) *Hake- ja turveyrittäjä Jussi Palojarvi kertoo, että hän tukee turvapaikkakeskusta. Hänen mukaansa sinne tulee ihmisiä, jotka ovat paenneet henkensä edestä – heitä pitää auttaa.* Iltalehden ju-

tussa (26.9.) varovaisen myönteisiä mielipiteitä on useita, esimerkiksi *elintarvikekaupassa ostoksia tehnyt kauhavalainen mies* kommentoi asiaa seuraavasti:

- 8) Ketään ei saa tuomita etukäteen. He saavat tulla Kauhavalle ja näyttää keitä ovat. Uskoisin vallalla olevan niin pelokkuutta kuin toiveikkuuttakin.

Tekstien myönteiset mielipiteet ovat kuitenkin monessa tapauksessa peräisin Kauhavan rajojen ulkopuolelta. Ylen prototyypiuutisessa (3.9.2015) myönteistä suhtautumista edustaa jo vaasalaistunut Pia Mouazan. Mouazan on myös alunperin kotoisin Korttesjärveltä, joka liitettiin Kauhavaan vasta vuonna 2009 ja joka on oman kokemuspohjani mukaan monien kauhavalaisten mielikuvissa vielä erillinen pitäjä. Ilta-Sanomissa (7.9.2015) esillä on montakin vastaanottokeskuksen puolesta puhuvaa henkilöä, mutta yhdelläkään heistä ei ole mitään yhteyttä Kauhavaan. Helsingin Sanomien mielipideosastolla julkaistiin (23.9.2015) keskusta puolustava kirjoitus, mutta kaikki mielipidetekstin kolme kirjoittajaa ovat jo muuttaneet pois Kauhavalta. Kahden heistä kotipaikaksi mainitaan Tampere, joka on jo melkoisen kaukana pohjalaisen pikkukaupungin miljööstä ja mielipideilmapiiristä.

Haastateltavat saattavat myös muista syistä tuntua jääveiltä edustamaan tavallista kauhavalaista. Esimerkiksi keskuksen puolesta useammassa uutisessa puhuneen (mm. Iltalehti 5.9.2015 ja HS 17.9.2015) LSK Business Park Oy:n projektipäällikön ja hänen vastaanottokeskuksen koordinaattorina toimivan poikansa myönteisen suhtautumisen voi helposti ajatella johtuvan siitä, että vastaanottokeskus on heidän työnantajansa. Sama koskee vastaanottokeskuksen johtajaksi valittua Ilkka Peuraa ja hänen kommenttejaan.

Koska suuri osa uutisissa esiintyneistä vastaanottokeskusta kannattavista henkilöistä ei asu Kauhavalla tai he eivät jostain muusta syystä edusta tavallista kauhavalaista, myönteinen suhtautuminen ja siihen liittyvät representaatiot eivät uutisissa liity osaksi kauhavalaisuutta läheskään yhtä voimakkaasti kuin kielteinen suhtautuminen ja siihen liittyvät representaatiot. Olen kuitenkin analysoinut myös myönteisesti suhtautuvien kauhavalaisten representaatioita, sillä nekin ovat osa kokonaiskuvaa ja antavat perspektiiviä ja vertailukohteen keskuksen kielteisesti suhtautuvien kauhavalaisten representaatioihin.

3.2 Vastaanottokeskusta vastustavien kauhavalaisten representaatiot

3.2.1 Pelokkuus ja ennakkoluuloisuus

Keskuksen vastustajiin ei missään uutisessa liitetty lainkaan positiivissävyisiä representaatioita, vaan representaatiot olivat sävyiltään joko negatiivisia tai neutraaleja. Ylen (3.9.2015) julkaiseman prototyypipiutisen ingressi tiivistää varsin hyvin, minkä sävyisiä keskuksen vastustajiin ja kannattajiin liitetyt representaatiot uutisissa ovat:

- 9) Suunnitelma Kauhavalle perustettavasta turvapaikanhakijoiden vastaanottokeskuksesta on saanut kannattajat ja vastustajat liikkeelle. Vastaanottokeskusta puoltava adressi vetoaa kauhavalaisten inhimillisyyteen ja siihen, että myös muut Euroopan maat ovat auttamassa hätää kärsiviä. Vastaanottokeskusta vastustava adressi ja kuntalaisaloite taas pureutuu pelkoihin ja mahdollisiin lieveilmiöihin.

Vastaanottokeskuksen puoltajiin liitetään yleisesti hyvinä pidettyjä arvoja, kuten *inhimillisyys* ja auttamishalu. Vastustajat ovat sen sijaan *pelokkaita* ja heidän pelkonsa pohjautuvat *mahdollisiin lieveilmiöihin*. Oletettavasti *mahdollinen* on toimittajan oma lisäys, ja vastaanottokeskuksen vastustajat itse pitävät aiheuttavia lieveilmiöitä paremminkin jopa todennäköisinä kuin vain *mahdollisina*. Tätä oletusta tukee perussuomalaisten valtuutettu Risto Mattilan adressi, jossa asia todetaan näin: *Tutkimusten mukaan humanitäärinen maahanmuutto maksaa ja lisää varsinkin väkivalta- ja seksuaalirikollisuutta* (Mattila 2015). Keskuksen vastustajien mainitsemat syyt saavat uutisissa usein osakseen tämäntyyppisiä kyseenalaistavia ilmauksia, ja keskusta vastustavia kauhavalaisia representoidaan siis myös jokseenkin irrationaalisesti ajattelevina turhien pelkojensa vankeina.

Lieveilmiöiden pelko ja pakolaisiin kohdistuvat ennakkoluulot ovatkin yksi uutisten yleisimmistä kauhavalaisten representaatioista. Iltalehti kertoi (5.9.2015) vain kaksi päivää Ylen (3.9.2015) uutista myöhemmin jo 1330 ihmisen allekirjoittaneen Mattilan adressin. Allekirjoittamalla adressin nämä ihmiset allekirjoittavat myös pelon adressissakin mainitusta väkivalta- ja seksuaalirikollisuuden lisääntymisestä. Lehti myös kertoo tapaamiensa kauhavalaisien ajatusten olevan Risto Mattilan kanssa samansuuntaisia: *Pelko rikollisuudesta ja muusta turvattomuudesta saa vaakakupin kääntymään vastaanottokeskusta vastaan*. Samassa jutussa nämä pelot saatetaan kuitenkin melko irrationaaliseen valoon uutisen yhteyteen liitetyllä tietolaatikolla *SPR vastaa pakolaispelkoon*, jossa SPR:n Länsi-Suomen piirin toiminnanjohtaja kumoaa yksiselitteisesti väitteet vastaanottokeskuksen mukanaan tuomista ongelmista ja sen kaupungille aiheuttamista taloudellisista haitoista.

Samankaltainen keskuksen vastustajien irrationaalistaminen toistuu Ilta-Sanomien jutussa (7.9.2015), jossa huolensa yläkoulun oppilaiden turvallisuudesta ilmaisee varsin suorasanaisesti keskustan kaupunginvaltuutettu ja Kauhavan yläkoulun vararehtori Eero Paavola. Pelot vastaanottokeskuksen aiheuttamista levottomuuksista leimataan lähes naurettaviksi, kun Paavolan pelkoja kumoamaan valjastetaan samassa jutussa SPR:n Länsi-Suomen piirin toiminnanjohtaja, SPR:n Hämeen piirin vastaanottokeskusten johtaja, Satakunnan piirin vs. toiminnanjohtaja, Tornion Kivirannan koulun rehtori sekä jopa Poliisihallitus. Fairclough (1997: 69) toteaa toimittajilla olevan nykypäivänä ”suunnaton luottamus määrättyjä virallisia tai muutoin legitimoituja lähteitä kohtaan.” Hänen mukaansa tämä johtaa tilanteeseen, jossa uusinnetaan vallitsevan järjestelmän mukaista maailmankuvaa. Tällaisten legitimoitujen lähteiden avulla Paavola saatetaan hyvin kyseenalaiseen valoon, mikä myös korostaa Paavolan ja kauhavalalaisten ennakkoluuloisuutta. Kun mainittujen pelkojen todellisuus pohja pudotetaan legitimoitujen lähteiden avulla jutuissa pois, jäljelle jää vain yksi syy pelätä tulijoita: kaikessa irrationaalisuudessaan puhdas ennakkoluuloisuus.

Pelko ja ennakkoluulot leimaavat kauhavalaisia lähes jokaisessa syyskuun aikana julkaistussa uutisessa: ne tulevat uutisissa hyvin voimakkaasti esiin joka kerta, ja yleensä niitä vielä korostetaan vastakkainasettelulla, jossa pelot pyritään kumoamaan. Kauhavalalaisten luontaista ennakkoluuloisuutta myös alleviivataan vahvasti esimerkiksi Ylen (24.9.2015) julkaistussa jutussa, joka on otsikoitu: *Nuoria miehiä pelättiin jo silloin, kun ilmailukoulu tuli Kauhavalle*. Tekstissä muistellaan 1920-luvulla paikkakunnalle tullutta Ilmailukoulua ja sen kauhavalaisissa aiheuttamia epäilyksiä. Nämä lähes sata vuotta vanhat epäilykset rinnastetaan sujuvasti vastaanottokeskuksen aiheuttamiin epäilyksiin:

- 10) Entisen lentosotakoulun tiloihin perustettu turvapaikanhakijoiden vastaanottokeskus on herättänyt paljon vastustusta Kauhavalla. Erityistä huolta on kannettu yläkoulun tyttöoppilaiden turvallisuudesta. 1920-luvulla Ilmailukoulun tuloa paikkakunnalle vastustettiin samoin perustein. Ajattelutapa ei ole paljon muuttunut vajaassa sadassa vuodessa.

Sävyltään juttu on kauhavalalaisten epäluuloille naureskelevä: *Toinenkin pelko kauhavalaisilla oli. Paikkakunnalla pelättiin, että piikojen palkat nousevat, kun sotaväki tulee paikkakunnalle, naurahtaa Veli Perna*. Esiin kaivetaan myös kauan sitten unohtuneita, nykyvalossa naurettavilta tuntuvia muistoja esimerkiksi ”kenttäläisten” tekemien aviottomien lapsien pelosta. Esiin nostetaan myös se, miten silloinkaan uusien tulijoiden mukanaan tuomia hyötyjä ei tunnustettu, vaan isännät totesivat yksiselitteisesti haittojen olevan hyötyjä suuremmat. Jutussa kirjoitetaan myös eversti Veli Pernaan olevan *huvittunut siitä, miten 1920-luvun tilanteen ja tämän*

päivän tilanteen välille löytyy yhtymäkohtia. Huvittavina näyttäytyvät ennakkoluulot tehdään näkyvästi osaksi eteläpohjalaista ajattelutapaa ja mielenmaisemaa:

- 11) Kauhavalaissyntyinen Veli Pernaa tuntee eteläpohjalaista ajattelutapaa ja mielenmaisemaa hyvin. Siinäkin valossa hänen on helppo uskoa, että paikkakunnalla on tosiaan kannettu huolta siitä, mitä sotaväen miehet saavat aikaiseksi nuorten kauhavalaistytöiden keskuudessa.

Kauhavalaisten pelot eivät siis uutisissa saa ymmärrystä osakseen, eikä uutisissa viitata lainkaan maahanmuuttajien viimeaikoina Suomessa aiheuttamiin ongelmiin: esimerkiksi Kaleva uutisoi (1.7.2015) kolmen ulkomaalaisen saaneen tuomiot 15-vuotiaan joukkoraiskauksesta. Uusisuomi (6.8.2015) puolestaan kertoi kirpputori- ja kahvilayrittäjän harkitsevan torin sulkemista paikallisen vastaanottokeskuksen pakolaisten vuoksi. Myöskään kansanedustajien maahanmuuttokriittisiin kirjoituksiin tai puheenvuoroihin, tai ylipäätään mihinkään asioihin, jotka saattaisivat selittää kauhavalaisten kielteistä suhtautumista, ei ole uutisissa viitattu.

3.2.2 Väkivaltaisuus ja maanpuolustushenkisyys

Pelokkuuden ja ennakkoluuloisuuden ohella toinen varsin yleinen representaatio on kauhavalaisten väkivaltaisuus. Representaatio syntyy kaupunginjohtajan ja kaupunginvaltuuston jäsenien kommentista. Iltalehdessä (5.9.2015) kaupunginjohtaja Markku Lumio toteaa, että *kun puhutaan Kauhavasta ja Härmistä, niin onhan täällä saatu ennenkin miehiä hengiltä ihan kotimaisinkin voimin*. Lumion kommentin voi ajatella viittaavan nykytilanteen lisäksi 1800-luvulla alueella vahvasti näkyneeseen puukkojunkkarikulttuuriin, jonka seurauksena joissakin pitäjissä surmansa sai jopa 50-60 henkilöä vuotta ja 100 000 asukasta kohti (Ylikangas 1976: 309). Väkivallan liittämisen kulttuuriin ja identiteettiin voikin katsoa antavan representaatiolle lisävoimaa.

Konkreettisemmin väkivaltaisuus liittyy nykytilanteeseen ja nimenomaan keskuksen vastustajiin kaupunginvaltuuston puheenjohtajan Heikki Hakalan ja SDP:n kaupunginvaltuutetun Mika Kankaansyrjän kommentteissa Helsingin Sanomissa (17.9.2015):

- 12) Kaupunginhallituksen puheenjohtaja Heikki A. Hakala pelkää, että ylikierroksilla käyvä keskustelu etenkin sosiaalisessa mediassa yllyttää joitakin paikallisia väkivallantekoihin.
- 13) Sama pelko on kaupunginhallituksen jäsenellä Mika Kankaansyrjällä (sd), joka äänesti vastaanotokeskusta vastaan. "Pohjalainen on välillä mahtavaakin, se ei pelkää kuin pientä palkkaa. Pohjalainen kulttuuri on sellainen, että heti otetaan nenästä verikoe. Tää on ollut aina sellaista, että on grillillä öisin tapeltu. Malttia nyt vaan kaikille."

Kankaansyrjä kertookin väkivaltaisuuden ja grillitappeluiden olevan nimenomaan *pohjalaisen kulttuurin* piirre. Hänen hiukan rehvakkaasti kuvaamansa väkivaltaisuus on myös helppo rinnastaa puukkojunkkarikulttuuriin, jonka olennainen piirre oli kerskailu ja mahtailu ja tämän jälkeen seurannut väkivallanteko (Ylikangas 1976: 310).

Jonkin verran huomiota uutisissa saa myös kauhavalaisten maanpuolustushenkisyys. Iltalehdessä (5.9.2015) asiaa kuvattiin näin:

- 14) On vain reilu puoli vuotta siitä, kun Kauhavan Lentosotakoulu lakkautettiin. Maanpuolustushenkisellä Etelä-Pohjanmaalla ilmoitus Lentosotakoulun lakkauttamisesta helmikuussa 2012 oli maansuru. Lentosotakoulun vuoksi järjestetty mielenosoitus [sic] kaupungin tori täyttyi ääriään myöten viihaisista kaupunkilaisista.
- 15) Kun viime viikon perjantaina uutisoitiin, että entisen kaupungin ylpeyden, Lentosotakoulun tiloihin saattaa tulla 300-350 turvapaikanhakijaa, moni tyrmistyi. Tämäkin vielä.

Iltalehti kuvaa Etelä-Pohjanmaata suoraan *maanpuolustushenkiseksi* ja kertoo Lentosotakoulun lakkauttamisen olleen *maansuru*. Ilmavoimien koulutusyksikön raivokas puolustaminen näyttäytyy tässä merkinä maanpuolustushengestä ja isänmaallisuudesta. Myös monissa muissa jutuissa Lentosotakoulun tärkeys Kauhavalle ja kauhavalaisille on nostettu esiin, ja vastaanottokeskuksen perustamista juuri Lentosotakoulun tiloihin alleviivataan uutisissa jatkuvasti. Lentosotakoulun ja vastaanottokeskuksen välille myös luodaan kontrastia niin, että Lentosotakoulu edustaa isänmaallista kauhavalaisuutta, kun taas vastaanottokeskus näyttäytyy kauhavalaisten silmissä rajojen ulkopuolelta vyöryvänä tuntemattomana uhkana.

Helsingin Sanomien jutussa (17.9.2015) myös Eero Paavolan toimittajalle antama läksiäislahja sekä hänen kommenttinsa kielivät jonkinlaisesta maanpuolustushenkisyydestä:

- 16) Läksiäislahjaksi Eero Paavola antaa Alistair MacLeanin romaanin Saattue Murmanskiin. Merisotaa käsittelevä kirja on hänen mukaansa symbolinen kertomus siitä, missä tilanteessa Kauhava nyt on. Kuten toisessa maailmansodassa britit joutuivat suojaamaan kauppalaivojaan, nyt kauhavalaisten on suojeltava koululaisiaan uhan edessä.

3.3 Vastaanottokeskusta puoltavien kauhavalaisten representaatiot

3.3.1 Hyväntahtoisuus ja lämminsydämys

Keskusta puoltaviin henkilöihin liitetyt representaatiot ovat kauttaaltaan positiivissävyisiä. Heitä voisi uutisten perusteella kuvailla esimerkiksi auttamishaluisiksi, humaaneiksi, pehmeiksi, maltillisiksi, hyväntahtoisiksi, luotettaviksi, rauhallisiksi, rationaaliseksi ja kompro-

missihakuisiksi. Auttamishalu ja hyväntahtoisuus ovat esillä lähes joka uutisessa. Ylen prototyypiuutisessa (3.9.2015) Pia Mouazan kommentoi vastaanottokeskusta näin:

- 17) Kauhavalle ja moneen muuhun paikkaan tarvitaan vastaanottokeskusta, koska hädässäolevia on niin paljon, että meidänkin täytyy tehdä jotain asian eteen. Kauhavalla on hyvät tilat tyhjänä sitä varten, ja Kauhavalla on ennenkin ollut paljon lämminsydämisii ihmisiä.

Mouazanin kommentti pyrkii vetoamaan tunteisiin. Hän vetoaa pakolaisten suureen hätään ja kauhavalaisten *lämminsydämisyyteen*. Tunteisiin vedotaan myös Helsingin Sanomissa (23.9.2015) julkaistussa mielipidekirjoituksessa, jonka ovat kirjoittaneet kolme kauhavalaislähtöistä henkilöä.

- 18) Valmiita vastauksia ei tarvitse olla. Tarvitaan vain ymmärrys, että kaikki osapuolet ovat hengittäviä ja tuntevia kanssaihmissä. Tieto vähentää pelkoja jo ennen kohtaamista.
- 19) Turvapaikanhakijoilla on samanlaisia haaveita ja huolia kuin meilläkin: esimerkiksi lasten tulevaisuus tai mielekäs työ. Miettikää, loisiko ystävällisyys vai vihamielisyys turvallisempaa ilmapiiriä paikkakunnalle. Millaista vastaanottoa itse toivoisitte, jos joutuisitte pakenemaan vieraaseen maahan?

Affektiiviset, tunteisiin vetoavat ilmaukset ja retoriset kysymykset rakentavat representaatiota myös kirjoittajista itsestään: niiden käyttö osoittaa empatiakykyä ja hyväntahtoisuutta.

Myönteisempi suhtautuminen nousi uutisissa esiin erityisesti pakolaisten jo saavuttua Kauhavalle syyskuun 2015 lopussa. 26.9.2015 Iltalehti otsikoi: *Kauhavalla varovaista suhtautumista turvapaikanhakijoihin - "Ketään ei saa tuomita etukäteen"*. Jutussa kauhavalainen Jyrki kommentoi turvapaikanhakijoita näin:

- 20) Tänne on kuulemma tulossa ainakin ensivaiheessa pääasiassa perheitä. He eivät varmasti ole matkalla huvikseen, vaan pakenevat esimerkiksi sotaa. Sellaiset ihmiset tarvitsevat apua.

Kauhavalainen Veera puolestaan sanoi seuraavaa: *Hädässä olevia täytyy auttaa. Uskon valtaosan olevan todellisia avuntarvitsijoita*. Myös näissä kommentteissa korostuu selvästi hyväntahtoisuus ja auttamishalu. Jyrkin ja Veeran kommentit eivät kuitenkaan osoita täysin varauksetonta hyväksyntää, sillä Jyrki jatkaa kommenttiaan näin: *Mahdolliset onnenonkijat eivät kuitenkaan saa hyväksyntääni*. Veera puolestaan jatkaa omaa kommenttiaan: *Toki mukana saattaa olla sellaisiakin, joilla on pahat mielessä, mutta niinhän on muutenkin*.

3.3.2 Kompromissihakuisuus

Toinen varsin yleinen representaatio keskuksen puolustajista on kompromissihakuisuus. Uutisissa nämä kompromissihakuiset kauhavalaiset esiintyvät myös varsin maltillisesti pyrkien

ymmärtämään molempia osapuolia. Heidän suhtautumisensa synnyttää myös esimerkiksi maltillisuuden, rauhallisuuden, rationaalisuuden ja luotettavuuden representaatioita. Nämä kauhavalaiset saavat kuitenkin uutisoinnissa vähemmän huomiota kuin kärkkäämpien mielipiteiden edustajat. Ylen uutisessa (14.9.2015) kerrottiin, että kaupungin kannasta äänestettäessä Kaupunginhallituksen äänet menivät tasan 6-6, mutta puheenjohtaja Heikki Hakalan myönteinen ääni ratkaisi äänestyksen keskuksen hyväksi.

- 21) Kaupunginhallitus kuitenkin edellyttää, että yläkoulun oppilaiden turvallisuus taataan Lentosotakoulun alueella. Lisäksi kaupunginhallitus toivoo, että keskuksen sijoitettavat turvapaikanhakijat ovat ensisijaisesti perheitä ja esittää, että poliisin läsnäoloa ja näkyvyyttä Kauhavalla on lisättävä.

Uutisessa Hakala edustaa kompromissihakuista keskuksen puolustajaa: *Kaupunginhallituksen puheenjohtajan Heikki Hakalan mukaan päätökseen liittyvillä ehdoilla haettiin konsensusta ja haluttiin kuulla myös niitä epäilyjä ja pelkoja, joita vastaanottokeskuksen vastustajilla on.*

SDP:n kaupunginhallituksen jäsen Mika Kankaansyrjä on eräänlainen rajatapaus: hän ei missään vaiheessa kommentoi negatiivisesti vastaanottokeskusta tai sinne saapuvia pakolaisia, mutta äänesti kuitenkin keskusta vastaan, koska pelkää paikallisten reaktioita yläkoulun kanssa samalle tontille tulevaan vastaanottokeskukseen sekä paikallisten pakolaisiin kohdistamia väkivallantekoja. Helsingin Sanomat kertoo (17.9.2015) Kankaansyrjän ehdottaneen, *että tilanteen rauhoittamiseksi kaupungintalo siirretään vastaanottokeskuksen yhteyteen ja lapset kaupungintalon tiloihin turvaan.* Myös Ylen uutisessa (24.9.2015) viitataan Kankaansyrjän kommenttiin Kauhavalla järjestetyssä avoimessa keskustelutilaisuudessa: *Se ei mulle tule käymään, että vastaanottokeskus ja yläkoulu on samoissa tiloissa.* Yle kertoo (7.10.2015) Kankaansyrjän nostaneen kuntalaisten pelot rikollisuudesta ja raiskauksista esiin myös Ylen A2 -pakolaisillassa, joka näkyi televisiossa päivää aiemmin (6.10.2015).

Kolmas kompromissihakuisia puolustajia edustava henkilö on kaupunginjohtaja Markku Lumio. Yle kertoi (14.9.2015) Lumion olleen tyytyväinen kaupunginhallituksen myönteisestä kannasta: *Vastaanottokeskuksen puolesta liputtanut kaupunginjohtaja Markku Lumio oli kokouksen jälkeen erittäin tyytyväinen, että kaupunginhallitus päätyi sanomaan kyllä vastaanottokeskukselle.* Hieman aiemmin, (5.9.2015) Iltalehdessä Lumion kommentissa kuitenkin välityy ymmärrys kaupunkilaisten pelkoja kohtaan:

- 22) Myös kaupungin johdossa kauhavalaisten kriittinen suhtautuminen vastaanottokeskukseen tiedetään. Esimerkiksi kaupunginjohtaja Markku Lumio sanoo Iltalehdelle, että aikoo esittää kaupunginhallitukselle pyyntöä maahanmuuttoviranomaisten ja poliisin resurssien vahvistamisesta. – En luo mitään uhkakuvia, mutta Kauhavalla on ollut jo tähän asti pulaa poliiseista. Meillä ei ole ollut poliisiasemaa täällä vuosiin, joten tämä on se edellytys.

3.3.3 Ahkeruus

Mainitsemisen arvoinen representaatio on myös myönteisesti suhtautuvien ahkeruus, tarmokkuus ja kyky tarttua “tuumasta toimeen”. Tämä representaatio rakentuu LSK Business Park Oy:n projektipäällikkö Juha Jokelaisen kommenteista Iltalehdessä (5.9.2015)

- 23) – Me haluamme olla edelläkävijöitä tässä touhussa. Ei me voida lykätä päätä pensaaseen täällä.
- 24) – Niin kuin Maahanmuuttoviraston ihmiset sanoivat, kun he olivat täällä, että tällaista paikkaa he eivät ole vielä nähneet. Meillä on kaikki sängyt valmiina, meillä on keittiö valmiina. Me voidaan vaikka huomenna ruveta hommiin.

Helsingin Sanomissa 17.9. Jokelainen kommentoi vastaanottokeskusta näin:

- 25) – Tässä on iso mahdollisuus. Me ollaan muutaman kuukauden päästä hyvämaineinen Kauhava, joka osasi reagoida asiaan oikealla tavalla. Tässä tilanteessa on tasan yksi asia mitä voi tehdä, auttaa ihmisiä.

Tarmokkuutta ja toimeen tarttumista parhaimmillaan edustaa kuitenkin vastaanottokeskuksen johtajaksi valittu Ilkka Peura. Peuran myötä vastaanottokeskus nousi otsikoihin ensimmäistä kertaa aidosti positiivisessa valossa, ja myöhemmin syksyllä hänen työpanoksestaan saatiin lukea moneen kertaa jopa suoranaisten henkilöjuttujen muodossa (ks. esim. Suomen kuvalehti 14.11.2015 ja Kansan raamattuseura 19.11.2015). Helsingin Sanomat julkaisi 21.10. otsikolla *Kauhavalla pantiin talkoovoimin pystyyn pikakoulu pakolaislapsille – "Näin opitaan, että naiset ja lapset ensin"*. Jutussa kerrotaan, miten vastaanottokeskukseen perustettiin lapsille oma koulu, jossa opettajina toimivat suomalaisten opettajien lisäksi kotimaassaan opettajina työskennelleet pakolaiset.

- 26) Vastaanottokeskuksissa ei normaalisti koulua pidetä, vaan lapset lähetetään valmistavaan opetukseen normaaleihin peruskouluihin. Kouluun pääsyssä voi kuitenkin kestää viikkoja tai kuukausia, eikä Peura halunnut odottaa. "Täytyyhän lasten päästä kouluun, siinä ei ole mitään kysymistä eikä pohtimista. Niinpä me pistimme toimeksi", Peura sanoo.

Samassa uutisessa kerrotaan myös toisesta hankkeesta:

- 27) Seuraavakin hanke on Kauhavan vastaanottokeskuksessa jo suunnitteilla. Sen tarkoituksena on saada aikuiset turvapaikanhakijat töihin ja tutustumaan suomalaiseen kulttuuriin.
- 28) Kaupungin maahanmuuttokoordinaattori haastattelee parhaillaan turvapaikanhakijoita sadakseen selville, millainen koulutus heillä on ja mitä työtä kukakin on kotimaassaan tehnyt. Sen perusteella ihmiset on tarkoitus jakaa erilaisiin ryhmiin, joille etsitään töitä.

MTV3 uutiset (26.11.2015) julkaisi otsikolla *Vastaanottokeskuksessa Kauhavalla ei löysäillä: "Kuri ja järjestys luovat turvaa"* Jutussa kerrotaan vastaanottokeskuksen toiminnasta lähes ihailevaan sävyyn. Käsittelyssä ovat keskuksen lapsille perustettu koulu, pyrkimykset

saada aikuiset töihin sekä työllistymistä hankaloittava byrokratiaviidakko. Koulun perustamisesta ja yleisestä järjestyksenpidosta kirjoitetaan seuraavasti:

- 29) Peura päätti heti kärkeen, että vastaanottokeskus ei ole hyysäämispaikka, jossa löysäillään ja lojutaan.
– Täällä lapset kirmasivat ympäri ketoa ilman minkään näköistä järjestystä tai mitään päivärhythmiä. Myöskään vanhemmilla ei ollut mitään päivärhythmiä, joten tähän asiaan puututtiin ensimmäisenä.

Tarmokkuus, toimeen tarttuminen ja työnteon arvostus eivät uutisissa henkilöidy kuitenkaan pelkästään keskuksen puolustajiin, vaan se on representaatio joka yhdistää jutuissa kaikkia kauhavalaisia heidän vastaanottokeskuskantaansa katsomatta. Esimerkiksi edellä mainitut Helsingin Sanomien (21.10.2015) ja MTV3:n (26.11.2015) uutiset henkilöityvät jo otsikkotasolla vahvasti kauhavalaisiin ja kauhavalaisuuteen: *Kauhavalla pantiin talkoovoimin pystyyn pikakoulu pakolaislapsille – "Näin opitaan, että naiset ja lapset ensin". Vastaanottokeskuksessa Kauhavalla ei löysäillä: "Kuri ja järjestys luovat turvaa"* Otsikoiden lisäksi myös uutisten teksteissä on jonkin verran viittauksia kauhavalalaisten tarmokkuuteen ja vahvaan työmoraliin: Iltalehdessä (5.9.2015) kerrotaan kauhavalaisilla olevan aiempaa kokemusta vain työperäisestä maahanmuutosta. Kun otsikoissa ei ole näkynyt työperäisen maahanmuuton vastustusta, syntyy mielikuva, jossa ulkomaalaiset hyväksytään, mikäli he tulevat paikkakunnalle töihin. Helsingin Sanomissa (17.9.2015) SDP:n kaupunginvaltuutettu Mika Kankaansyrjä myös toteaa: *Pohjalainen on välillä mahtavaakin, se ei pelkää kuin pientä palkkaa.*

4 PÄÄTÄNTÖ

Tutkimukseni tarkoituksena oli selvittää, miten uutisissa representoidaan kauhavalaisia ja kauhavalaisuutta ja millä keinoilla representaatioita uutisissa rakennetaan. Tekemässäni tutkimuksessa selvisi, että kielteinen suhtautuminen vastaanottokeskukseen ja pakolaisiin liitettiin uutisissa vahvemmin osaksi kauhavalaisuutta kuin myönteinen suhtautuminen. Jo otsikoissa vastustus nousi selkeästi myönteistä suhtautumista enemmän esiin, ja ylipäätään vastustus näyttäytyi uutisissa puoltavia mielipiteitä voimakkaampana. Vastustavat kommentit olivatkin välillä hyvin suoria ja kärkkäitä, kun taas puolustavat kommentit olivat melko usein maltillisia ja kompromissihakuisia.

Tavallisten kauhavalaisten kommentit asiasta olivat pääosin vastustavia. Itse asiassa täydellisen myönteistä suhtautumista tavallisten paikkakuntalaisten keskuudessa edusti aineistossani vain hake- ja turveyrittäjä Jussi Palojärven kommentti (HS 17.9.2015). Vaikka uutisissa näkemykset keskuksen puolesta ja sitä vastaan menivätkin suurin piirtein tasan, hyvin merkittävä osa myönteisistä mielipiteistä oli peräisin ulkopaikkakunnilta, vastaanottokeskuksen työntekijöiltä tai muilta tahoilta, joiden ei voida katsoa edustavan tavallisten kauhavalaisten mielipidettä. Tämä onkin yksi syy, miksi uutisissa rakentuu niissä esiintyvistä myönteisistä mielipiteistä huolimatta representaatio vastaanottokeskusta vastustavista kauhavalaisista.

Representaatioiden rakentamisessa hyödynnettiin paljon suoria kommentteja: yleistä oli antaa ensin puheenvuoro asemansa vuoksi merkittävälle henkilölle, jonka jälkeen kommentti vahvennettiin vielä tavallisen kauhavalaisen kommentilla. Näin toimittiin erityisesti kielteisistä suhtautumista ilmaisevien kommenttien osalta. Tällä tapaa yksittäisten henkilöiden kommentteista muodostettiin vallitseva Kauhavalainen mielipide. Yleistä oli myös pelkojen ja ennakkoluulojen saattaminen kyseenalaiseen valoon legitimoitujen tahojen, kuten SPR:n Länsi-Suomen piirin toiminnanjohtajan ja Poliisihallituksen, kommentteilla.

Eri mielipiteitä edustavia henkilöitä representoitiin uutisissa eri tavoin. Myönteisesti suhtautuvien representaatiot olivat kaikki sävyltään positiivisia: he näyttäytyivät uutisissa hyväntahtoisina ja lämminsydämisinä, kompromissihakuisina ja ahkerina. Keskuksen vastustajista syntyneet representaatiot olivat sävyltään huomattavasti negatiivisempia. Koska kielteinen suhtautuminen näyttäytyi huomattavasti voimakkaampana osana kauhavalaisuutta, voidaan sanoa, että kauhavalaisia representoitiin uutisissa lähinnä negatiivisen suhtautumisen mukaisesti: kauhavalaiset näyttäytyivät uutisteksteissä siis enimmäkseen pelokkaina, epäluuloisina, irrationaalisina ja väkivaltaisina. Molempiin ryhmiin liitetty positiivinen representaatio

tio oli tarmokkuus ja työnteon arvostus. Kielteiset representaatiot nousivat kuitenkin vastustajien osalta myönteisiä representaatioita vahvemmin esiin: esimerkiksi työnteon arvostus jäi hyvin pitkälti negatiivisten, voimakkaampien representaatioiden varjoon. Maanpuolustushenkisyys on sinänsä neutraali tai jopa positiivinen representaatio, mutta kun se yhdistetään negatiivisiin representaatioihin eli vastaanottokeskuksen vastustukseen ja väkivaltaisuuteen, sekin saattaa saada osakseen negatiivisia sävyjä. Mediassa on viimeaikoina tämän tyyppisten representaatioiden yhteydessä puhuttu jopa uusnatsismista ja fasismista. Tällaisten ääriliikkeiden yhdistäminen kauhavalaisiin on kuitenkin perusteetonta, sillä representaatiot vastaanottokeskuksen vastustamisesta, väkivaltaisuudesta ja maanpuolustushenkisyydestä eivät sinänsä uutisissa nivoudu yhteen. Avointa muukalaisvihaa tai väkivallalla uhkailemista ei kauhavalalaisten kommentoissa myöskään esiinny, puhumattakaan siitä, että uutisissa ilmenisi mainittujen ääri-liikkeiden suoraa kannatusta tai organisoitua toimintaa.

Tutkimukseni ei ole täysin kattava johtuen esimerkiksi rajallisesta representaatiokategorioiden määrästä. Kategorioita olisi ollut mahdollista muodostaa enemmänkin ja siten tarkastella rakentuneita representaatioita vielä yksityiskohtaisemmin. Nyt joitain kenties oleellisia-kin representaatioita on jäänyt pois, mikä saattaa vaikuttaa jollakin tavalla kokonaiskuvaan: voidaanko esimerkiksi yksiselitteisesti sittenkään sanoa vastaanottokeskusta puoltavien henkilöiden representaatioiden olevan sävyiltään pelkästään positiivisia?

Tekemääni tutkimusta olisi ollut erittäin helppo laajentaa: mikäli tutkimuskohteena olisivat olleet edelleen kauhavalaiset ja heidän representaationsa mediassa, aineistoa olisi voinut lisätä ottamalla mukaan enemmän verkkouutisia tai myös sanomalehdissä julkaistuja uutisia. Edelleen tutkimusta olisi voinut laajentaa ottamalla tarkasteluun jonkin suuremman ihmisryhmän: esimerkiksi etelä-pohjalaiset. Ylipäätään diskurssien, niiden rakentumisen ja niiden välisten suhteiden tarkastelu tarjoaa käytännössä rajattomat tutkimusmahdollisuudet. Uskon, että laajemmalla tutkimuksella olisi voitu saavuttaa paljon arvokasta tietoa median tavoista tuottaa, hyödyntää ja uusintaa representaatioita ja diskursseja uutisissa kielellisten valintojen avulla. Suurempi aineistomäärä lisäisi tutkimuksen luotettavuutta. En kuitenkaan usko, että se olisi tässä tutkimuksessa merkittävästi vaikuttanut saamiini tutkimustuloksiin.

LÄHTEET

- Fairclough, Norman 1989: *Language and power*. London: Longman.
- Fairclough, Norman 1997: *Discourse and Social Change*. Cambridge: Polity Press.
- Fairclough, Norman 1997: *Miten media puhuu*. Suom. Blom, Virpi; Hazard, Kaarina. Tampere: Vastapaino.
- Fairclough, Norman 2001: *Language and Power*. Pearson Education Limited, England, 1989 second edition 2001.
- Jokinen, Arja, Juhila, Kirsi & Suoninen, Eero 2004: *Diskurssianalyysin aakkoset*. Tampere: Vastapaino.
- Kaleva 2015: *Käräjäoikeus tuomitsi vankeutta 15-vuotiaan joukkoraiskauksesta*.
<http://www.kaleva.fi/uutiset/kotimaa/karajaoikeus-tuomitsi-vankeutta-15-vuotiaan-joukkoraiskauksesta/701109/> 29.4.2016
- Karhumäki, Heli 2015: *Ammattisotilas kohtaa pakolaiset lämmöllä* –
http://www.kansanraamattuseura.fi/sana/haastattelut/ammattisotilas_kohtaa_pakolaiset_lammolla
 29.4.2016
- Koivuranta, Sanna 2013: *”Sinnikkäät leiriytyjät” Ulkomaalaisromanien representointi Helsingin Sanomien uutisissa*. Pro gradu -tutkielma. Jyväskylän yliopisto, kielten laitos.
- Kurki-Suonio, Ossi 2015: *”Sotkevat, rikkovat, meluavat” – Yrittäjä väsyi vastaanottokeskukseen*. –
<http://www.uusisuomi.fi/kotimaa/98402-sotkevat-rikkovat-meluavat-yrittaja-vasyi-vastaanottokeskukseen>
 29.4.2016
- Kylänpää, Riitta 2015: *Pakolaisia vain tuli ja tuli – ”Ei helvetti, aloitan heti”* –
<http://suomenkuvalehti.fi/jutut/kotimaa/han/pakolaisia-vain-tuli-ja-tuli-ei-helvetti-aloitan-heti/> 29.4.2016
- Mattila, Risto 2015: *Vastustamme pakolaisten vastaanottokeskusta Kauhavalle!* –
http://www.adressit.com/vastustamme_pakolaisten_vastaanottokeskusta_kauhavalle 29.4.2016.
- Pietikäinen, Sari 2000. *Kriittinen diskurssintutkimus*. – Sajavaara, Kari & Piirainen-Marsh Arja (toim.),
 Kieli, diskurssi & yhteisö s. 191–217. Soveltavan kielentutkimuksen keskus. Jyväskylän yliopisto. Jyväskylä.
- Pietikäinen, Sari & Mäntynen, Anne, 2014: *Kurssi kohti diskurssia*. Tampere: Osuuskunta Vastapaino.
- Somari, Marjo 2012: *Somalien representointi Helsingin Sanomien uutisoinnissa – 1990-luvun somalishokista 2010-luvun integraatioon?*. Pro gradu -tutkielma. Helsingin yliopisto, sosiaalitieteiden laitos.
- Tuomi, Jouni & Sarajärvi, Anneli 2009: *Laadullinen tutkimus ja sisällönanalyysi*. Helsinki: Tammi.
- Ylikangas, Heikki 1976: *Puukkojunkkarieitten esiinmarssi*. Helsinki: Otava.

Aineistolähteet

- Aho-Pynttäri, Juha 2015: *Kauhavalle on suunnitteilla pakolaisten vastaanottokeskus*. –
<http://www.ilkka.fi/uutiset/maakunta/kauhavalle-on-suunnitteilla-pakolaisten-vastaanottokeskus-1.1896477> 29.4.2016.
- Airola, Outi 2015: *Vastaanottokeskuksessa Kauhavalalla ei löysäillä: ”Kuri ja järjestys luovat turvaa”* –

- <http://www.mtv.fi/uutiset/kotimaa/artikkeli/vastaanottokeskuksessa-kauhavalla-ei-loysailla-kuri-ja-jarjestys-luovat-turvaa/5579302> 29.4.2016.
- Juuti, Mikko 2015: *Vastaanottokeskus kuohuttaa nyt Kauhavalla – ”Mitä vaan voi tapahtua”, ”Ei uhkakuvia”*. – <http://www.iltasanomat.fi/kotimaa/art-2000000988486.html> 29.4.2016.
- Kaakinen, Elina 2015: *Kauhava sanoi kyllä vastaanottokeskukselle*. – http://yle.fi/uutiset/kauhava_sanoi_kylla_vastaanottokeskukselle/8305578 29.4.2016.
- Kaakinen, Elina 2015: *Kovaa tykitystä A2 Pakolaisillan jälkeen: ”Siis millaisia ihmisiä Kauhavalla asuu?”*. – http://yle.fi/uutiset/kovaa_tykitysta_a2_pakolaisillan_jalkeen_siis_millaisia_ihmisia_kauhavalla_asuu/8360592 29.4.2016.
- Kaakinen, Elina 2015: *Nuoria miehiä pelättiin jo silloin, kun Ilmailukoulu tuli Kauhavalle*. – http://yle.fi/uutiset/nuoria_miehia_pelattiin_jo_silloin_kun_ilmailukoulu_tuli_kauhavalle/8328061 29.4.2016.
- Kempainen, Jouni 2015: *Kauhava oudon pakolaisäläkän jälkeen: Kysyimme kauhavalaisilta, mikä heidän henkinen tilansa on*. – <http://nyt.fi/a1305985994983> 29.4.2016.
- Koski, Sami 2015: *Meiränkin takapihalle? Iltalehti vieraili vastaanottokeskusta pohtivalla Kauhavalla*. – http://www.iltalehti.fi/uutiset/2015090520300635_uu.shtml 29.4.2016.
- Marttinen, Annariikka; Marttinen, Emmi & Partanen, Elina 2015: *Turvapaikanhakijoihin liittyviä pelkoja käsiteltävä*. – <http://www.hs.fi/mielipide/a1442890446323> 29.4.2016.
- Mykkänen, Pekka 2015: *Kauhavan veri vapisee – turvapaikanhakijoiden pelätään käyvän käsiksi tyttöihin*. – <http://www.hs.fi/kotimaa/a1305986150662> 29.4.2016.
- Olli, Tomi 2015: *Kauhavalla varovaista suhtautumista turvapaikanhakijoihin - ”Ketään ei saa tuomita etukäteen”*. – http://www.iltalehti.fi/uutiset/2015092520418596_uu.shtml 29.4.2016.
- Salomäenpää, Minna 2015: *Vastaanottokeskus suunnitteilla entisen lentosotakoulun tiloihin – Kauhavalla rajua vastustusta mutta myös auttamishalua*. – http://yle.fi/uutiset/vastaanottokeskus_suunnitteilla_entisen_lentosotakoulun_tiloihin_kauhavalla_rajua_vastustusta_mutta_myos_auttamishalua/8276920 29.4.2016.
- Vasantola, Satu 2015: *Kauhavalla pantiin talkoovoimin pystyyn pikakoulu pakolaislapsille – ”Näin opitaan, että naiset ja lapset ensin”*. – <http://www.hs.fi/kotimaa/a1445392478826> 29.4.2016.